

Преглед на стопанската политика

Седмичник

© ИПИ http://www.ime.bg/bg/pr_bg/**В броя ще прочетете:****Намалете осигуровките веднага!!!****Бизнес метеорология: климатът се влошава****Добро начало от Дондуков****Незабавна приватизация на столичния градски транспорт****Успех, Ади!****Ран: Сривът на търговията****Милтън Фрийдман: един герой на свободата****Възможност за даване на мнение****Станете наши приятели във Facebook!****Цитат на седмицата****Видео: Силата на избора – Милтън Фрийдман****ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА ИНВЕСТИЦИЯ****Намалете осигуровките веднага!!!**

Петър Ганев

Всички виждаме, че ситуацията в момента е по-различна от предходните години.

Икономиката ни се свива, търговията и инвестициите спадат чувствително, кредитирането е почти спряло. Най-тежкият ефект от всичко това е нарастващата безработица и нещо трябва да се направи, за да се създават и запазват работни места.

Ние вярваме, че по-ниските осигуровки са ключът към постигането на по-голяма заетост.

Държавата ни облага, когато печелим и когато търгуваме, но най-тежкото облагане е именно, когато се трудим. Не е нормално държавата да налага сурови данъци върху труда на хората, а впоследствие да финансира програми за създаване на заетост, който така или иначе не работят. Истината е, че ако искаме повече работни места, то трябва да намалим облагането върху труда.

Неясната ситуация в момента прави **политически** трудно рязкото намаление на осигурителната тежест, но съвсем не невъзможно. Напротив, това е мярката, която ще остави повече пари у всеки един от нас, за

да се справяме по-леко с ефектите от кризата в нашето собствено битие.

Още в бюджет 2010 могат да се направят промени, които да позволят намалението на осигурителните вноски с почти 10 процентни пункта.

Пенсионните вноски трябва да бъдат опростени и намалени. Вноските на работодателя и на работника не трябва да бъдат процентно обвързани. Вноската на работодателя трябва да отива изцяло в държавната хазна, а вноската на работника да отива изцяло в изборния от него частен пенсионен фонд.

Така вноската на работодателя може да бъде намалена от 10 на 8 процента от брутната заплата, като всичките 8 процента са за държавната хазна, а вноската на работника да бъде намалена от 8 на 6 процента от брутната заплата, като всичките 6 процента отиват в частния пенсионен фонд.

Предложението е представено нагледно тук (чрез картинки) – [как е сега](#) & [как предлагаме да бъде!](#)

Това би намалило пенсионните вноски общо с 4 процентни пункта, което заедно с далеч по опростеното разделение между работник и работодател, би смекчило чувствително

ефекта за бюджета като е възможно дори приходите да нараснат, в зависимост от степента на изсветляване на икономиката в следствие на промените.

Хубавото при този тип разделение е, че в края на месеца, когато всеки един работник получи фиша със заплатата си, осигурителните вноски, които той вижда на фиша, ще бъдат изцяло за неговата собствена сметка в частния пенсионен фонд.

Единствено сумата, която остава скрита за него – осигуровките, платени от работодателя – ще отиват в държавата. Така системата би била много по-проста и ясна за всеки един работник.

Другото ни предложение е осигурителните вноски за всички по-малки фондове да бъдат премахнати. Това не означава да закрием или премахнем тези фондове, а просто да променим начина им на финансиране.

Това са фонд Общо заболяване и майчинство, фонд Безработица, фонд Трудова злополука и професионална болест, както и фонд Гарант.

Осигурителните вноски за тези фондове са над 5 процента от брутната ни заплата, като те могат да отпаднат при промяна на начина на финансирането на самите фондове.

Предложението е представено нагледно тук (чрез картинки) – [как е сега](#) & [как предлагаме да бъде!](#)

Бизнес метеорология: климатът се влошава

Антон Герунов*

Наскоро НСИ публикува данните за изменението на бизнес климата за последния месец, като показателят показва **1.2% понижение** спрямо юни. Освен инстинктивното чувство, че нещо не е наред след като някакъв показател е в низходящ тренд, зад тези факти се крие и ясна прогноза на състоянието на икономиката както в момента, така и в перспектива.

Имайки предвид, че индикаторът е качествена оценка, направена въз основа на анкети в четири основни отрасли: промишленост, строителство, търговия на дребно и услуги, то той показва оценката на хората в дадения отрасъл за неговите перспективи. В една икономика именно отделните производители

Всеки един от тези фондове може да бъде изцяло финансиран от бюджета (тоест от данъците, които плащаме), което би струвало на бюджета по-малко от 1 млрд. лв. средства, които може и да бъдат компенсирани от по-ниската осигурителна тежест. Нещо, което наблюдавахме като ефект както при намаляването на корпоративния данък, така и при въвеждането на плоския данък.

Връзката между държавния бюджет и всеки един от тези фондове съществува и сега и не е никакъв проблем този тип финансиране да заработи още от утре. Това би опростило социално-осигурителната система като всеки един от нас ще внася осигуровки единствено за пенсия и здраве.

Нашите предложения могат да се случат изключително бързо, при това без сериозни сътресения нито за бюджета, нито за самото функциониране на социалните системи.

Във времена, в които безработицата се покачва и бизнесът изпитва сериозни затруднения, най-доброто решение е да бъде намалена социално-осигурителната тежест в страната. Това може да се случи още в рамките на следващия бюджет, при това с цели 10 процентни пункта. Тази промяна би улеснила живота на всеки един от нас, било то в криза или не.

и потребители са движещите сили на пазара – техните рационални преценки и очаквания в търсене на оптимално поведение предопределят стопанското развитие.

В този смисъл индикаторът на бизнес климата е важен **предвестник на икономическото развитие**. Традиционно използваната мярка БВП е способна единствено да диагностицира икономиката – тоест да определи състоянието ѝ в някакъв минал момент спрямо получения резултат – произведените стоки и услуги. Преценките на отделните агенти, отразени в оценката на климата, от друга страна, дават перспективата за бъдещето.

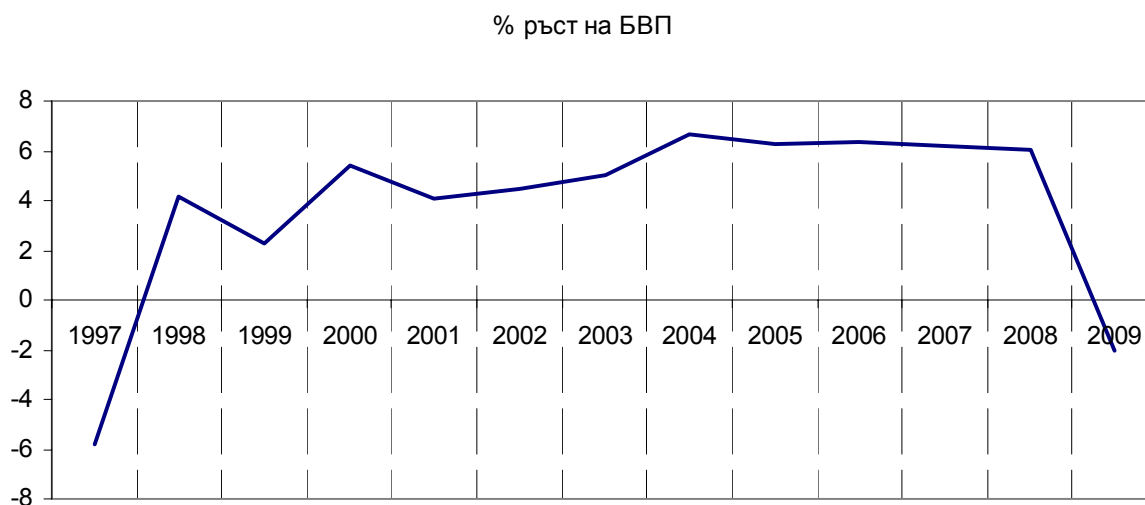
Дори едно бегло сравнение на динамиката на бизнес климата с динамиката на ръста на реалния БВП показва нещо интересно: графиките са на практика идентични!

Фиг. 1: Бизнес климат в България

Източник и графика: НСИ

Фиг. 2: Ръст на реален БВП

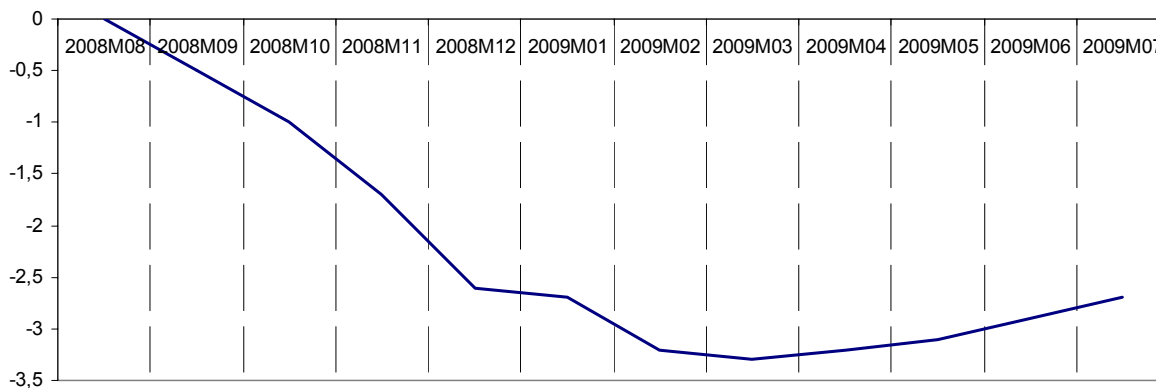

Източник: НСИ, графика: ИПИ

Единствената разлика между двете, че в графиката на ръста на БВП изостава с определен период спрямо бизнес климата. Накратко: това, което може да се очаква е **спад на БВП** докато бизнес климатът не се подобри в значителна степен.

Разглеждайки сходни данни и за евро-зоната, се забелязва постоянно понижаване на индикатора бизнес климат за последната година.

Фиг. 3: Бизнес климат в евро-зоната

Източник: Евростат, графика: ИПИ

В заключение: **бизнес климатът се понижава както в България, така и в основните ѝ партньори** и това е лоша новина, тъй като това вероятно ще бъде последвано от свиване на икономиката. Иначе казано: бизнес климатът веща буря. Затова е и първостепенна задача на новото правителство

да работи активно за подобряване на административната среда и облекчаване на бизнеса, което да се превърне в стабилна основа за бързо възстановяване – доброто време, което всички очакваме.

* Антон Герунов е стажант в ИПИ.

Добро начало от Дондуков

Светла Костадинова

„Популярно правителство, без достъпна информация е нищо друго освен пролог към фарс или трагедия; или може би и двете. Знанието завинаги ще управлява невежеството; хората, които ще управляват трябва да се въоръжат със силата, която знанието дава”

Джеймс Мадисън, Президент на САЩ

Прозрачността на държавните институции дава възможност на гражданите да контролират, планират и търсят отговорност. Решението на министър-председателя правно-информационната система на Министерски съвет да стане публично достъпна е положителна стъпка в тази посока. В нея се съдържат решенията на правителството, които до момента не се обнародват в „Държавен вестник” и единственият начин да разберем за тях беше след преценка от страна на

правителството и публикуване на Интернет страницата му.

Поради тази порочна практика можеше да разберем, че „правителството одобри позицията на България по отношение на, което се обсъжда на ниво ЕС”, но самата позиция така и не разбрахме. В тази връзка, ако управляващите са решени да бъдат прозрачни ще препоръчаме следните промени:

1. Промяна в Закона за държавен вестник, с която текстовете на целите закони да бъдат публикувани на страницата на ДВ, така че да има база данни с всички актуални закони, а не както е сега единствено с броевете на ДВ. Достъпът до тази база с актуални закони трябва да е безплатен, в Интернет и с правна сила.
2. Задължително публикуване на всички отговори на заявление по Закона за достъп до обществена информация на Интернет страниците на всички администрации. Щом някой е проявил интерес към определена информация и тя е била изготвена от съответната администрация и предоставена, това

означава, че има необходимост и възможност за нейното публикуване.

3. Задължително публикуване в Интернет на всякакви справки и информация, които и в момента се изготвят от администрацията, но просто не се публикуват.

4. Задължително публикуване в Интернет на всички оферти за всички обществени поръчки, всички анекси след спечелването на поръчките

Списъкът може да бъде продължен – в България все още повечето неща са скрити и недостъпни, отколкото обратното.

Незабавна приватизация на столичния градски транспорт

Зорница Манолова

Тази седмица стана ясно, че Столичният общински съвет подготвя обсъждане на възможността за увеличаване на цената на билета за градски транспорт. Основната причината за това е дефицитът на двете

големи общински дружества, които осъществяват превоза на пътници – „Столичен автотранспорт” ЕАД и „Столичен електротранспорт” ЕАД, който се очаква да бъде 30 млн. лева в края на годината. На следващата таблица са представени някои основни характеристики на компаниите за 2008 година, които показват безнадеждното положение при финансирането на двете най-големи дружества.

Характеристики на общинските компании за превоз на пътници – 2008 г.

	Загуба (хил. лева)	Наети по трудов договор	Месечна заплата (лева)
„Столичен автотранспорт” ЕАД	11 046	2162	869
„Столичен електротранспорт” ЕАД	1 832	2073	870
ОБЩО	12 878	4235	870

Източник: Доклад на столичния общински съвет за годишните финансови отчети на общинските еднолични дружества с ограничена отговорност и едноличните акционерни дружества за 2008 г.

Междувременно с кредит за 18 млн. евро от Европейската банка за възстановяване и развитие ще бъдат закупени 30 нови тролея за столичния електротранспорт.

Всеки разумно мислещ човек ще види липсата на логика и развитие тук. От една страна страна градският транспорт в София работи на загуба, но иска да повишава качеството, от друга -цената на пътуването не трябва да става по-висока, докато не се повиши качеството.

Проблемите тук са два - точене на средства от бюджета за покриване на загубите и увеличаване на гратисчиите, които още повече задълбочават дефицита.

Решението на проблема обаче е едно – незабавна приватизация на столичния градски транспорт.

Икономическата теория и практика са доказали, че ефективността е присъща на частния сектор, защото на сметката на предприемача се пада както печалбата, така и загубата. Именно поради тази причина той е принуден да въвежда най-добрите решения. Ефектът от това ще е и намаляване на бремето върху бюджета и данъкоплатците, които в момента носят отговорност за финансирането на загубите и новите инвестиции.

Приватизацията чрез открит конкурс ще разбие монопола на общинските компании и ще доведе до конкуренция на най-доброто качество на най-добрата цена.

Успех Ади!

След четири години като старши икономист в ИПИ Адриана Младенова напуска Института, за да прави магистратура в London School of Economics. През изминалите години Ади беше човекът, който винаги можеше да даде аргумент и доказателство за въвеждане на лични пенсионни сметки в България. Тя беше изключителен колега, верен приятел и неуморен защитник на идеите за свобода и избор.

Пожелаваме много успехи и сме благодарни за възможността да бъде част от нашия екип.

ИПИ

Сривът на търговията

По-лошо от дефицит: цикъл на спад на износа и загуба на работни места*

Ричард Ран**

Според вас дали ще е добре, ако търговският дефицит на САЩ изчезне? Години наред мнозина в медиите и света на политиката надават вой срещу търговския дефицит на САЩ. Той обаче изчезва с бързи темпове и последиците ще бъдат катастрофални.

Данните сочат, че търговският дефицит на САЩ е бил с 52 процента по-нисък между месеците януари и май тази година в сравнение със същия период през предишните две години. За същото време износът на стоки и услуги е намалял с 19 процента, а вносът - с 28 на сто. Търговският дефицит на САЩ може да изчезне през следващата година.

През последните няколко десетилетия голям брой държави (особено Япония и Китай) изнасяха много повече за САЩ, отколкото внасяха от там. В резултат те натрупаха няколко трилиона щатски долара. По-голямата част от тези долари бяха в следствие реинвестирани в САЩ. Чуждестранни физически лица, компании и правителства купуваха американски държавни ценни книжа. Инвестираха пари в американски недвижими имоти, като често изразходваха средства за обновяване на стари хотели и търговски центрове. Влагаха средства в американския фондов пазар и нововъзникнали високотехнологични компании.

Всички тези инвестиции имаха особено благотворен ефект върху САЩ, защото поддържаха лихвите по-ниски, отколкото иначе биха били. Освен това осигуриха повече капитали за американските компании, които по този начин можеха да наемат по-голям брой служители и да инвестират в оборудване и софтуер за подобряване на производителността. Всичко това обаче е на път да изчезне.

Износът на Германия и Италия намалява по-бързо отколкото този на САЩ, а в Япония износът спада почти два пъти по-бързо отколкото на САЩ. Това означава, че тези страни, а и много други, ще печелят по-малко щатски долари. По-малко долари означава по-малко пари за инвестиции в САЩ, което води до по-високи дългосрочни лихви в САЩ и следователно по-малко продуктивни инвестиции в американски предприятия и оборудване. Това от своя страна значи, че ще бъдат създадени по-малко работни места.

Когато търговията се увеличава заради намаляване на бариерите пред нея и растящо глобално търсене, печелят както износителите, така и вносителите т.нар. "win-win" ситуация. Потребителите по света получават достъп до повече стоки и услуги на по-ниски цени (което означава повишаване на реалните им доходи), а производителите разполагат с повече клиенти, което им дава възможност да разширяват производството си и да създават нови работни места.

Когато обаче търговията намалее драстично като сега, се случва точно обратното. С намаляването на износа хората губят

работните си места, което води до допълнително ограничаване на търсенето както на вносните стоки и услуги, така и на местното производство.

Правителствата не могат да решат проблема чрез увеличаване на разходите. Повече разходи означава по-високи данъци или по-големи дефицити. По-високите данъци понижават търсенето и стимулите на хората да работят, спестяват и инвестират. По-високите държавни дефицити изсмукват спестяванията на физическите лица и компаниите от производствения сектор, като финансират непродуктивен държавен дълг. Така остават по-малко капитали за инвестиции в нови предприятия и оборудване, както и за създаване на нови работни места.

Международният финансов експерт Критон М. Зоакос, който отдавна забелязва неща, които други пропускат, отбелязва: "В Европа, САЩ и Япония за мащабни програми за спасяване на финансовата система ... бяха предвидени около 35 трилиона публични средства, за да се поддържат цените на финансовите активи на нивата от преди кризата... Всички тези правителства първоначално си спечелиха публично одобрение за тези безумни спасителни планове с твърденията, че те са необходими за възстановяване на притока на капитали към "компаниите и домакинствата", както и за спасяване на работни места. В действителност обаче девет месеца след одобрението на тези планове и осигуряването на 35 трилиона долара, отпускането на кредити за нефинансовите компании и домакинствата е **намалю** в САЩ (с 5,5%), Великобритания (с 5,6%), еврозоната (с 0,4%) и Япония (с 3,4%).

Политическите лидери на тези големи икономически сили, без да са си взели поуки от историята, водят политики, които могат единствено да завършат с провал, а управляващите изглежда нямат голяма представа какво ще правят след това. Зоакос правилно нарича тези сили "зомби правителства". Повечето от опозиционните партии във водещите държави (включително Републиканската партия в САЩ) са твърде объркани в идеите си за предстоящи действия и затова не могат ясно да представят решения, които политическата власт да възприеме с

готовност. А решенията не са квантова физика и са добре познати на здравомислещите хора:

- Намаляване на съществуващите търговски бариери (а не увеличаването им, което се случва в момента)
- Заздравяване на правата на собственост (а не подкопаването им, както бе сторено при фалитите на Крайслер и Дженерал Мотърс)
- Намаляване на данъците върху труда и капиталите (не увеличаването им, което американския Конгрес и правителство в момента правят)
- Прилагане на строг и действителен анализ на разходите и ползите на новите и съществуващите регулации - включително в областта на финансите и околната среда (вместо да се налагат регулации в името на "политическата коректност")
- Намаляване на държавните разходи, като отново се приложат реални проучвания за разходите и ползите (вместо да се отпускат субсидии на политически приятели, завоалирани под името "икономически стимули")
- Подсилване на позициите на долара и други валути, като се намалят заемите и държавните финансови гаранции, които не могат да бъдат обслужвани

За съжаление, нито едно от гореспоменатите решения няма да бъде приложено скоро нито в САЩ, нито другаде по света. Милиарди хора излишно ще понесат тежки последици, а корумпираната и невежа политическа класа ще продължи да лъже, яде и пие за наша сметка.

** Статията е публикувана за първи път във вестник "Washington Times" в сряда, 29 юли 2009 година. Оригиналният текст е достъпен [тук](#). Преводът е с любезното позволение на автора. Преводът е на Велин Пеев.*

*** Ричард У. Ран е старши сътрудник в Института Катон и председател на Института за глобален икономически растеж. Той е председател на Надзорния съвет на ИПИ.*

*Вместо цитат, днес по повод на 97-годишнината от рождението на Милтън Фрийдман ви представяме речта на американския президент Джордж У. Буш на церемония в Белия дом на 9 май 2002 г. за приближаващия 90-ти рожден ден на великия икономист.**

Милтън Фрийдман: един герой на свободата

За мен е чест да бъда тук, за да отдам почит на един герой на свободата – Милтън Фрийдман. Той впрегна един блестящ ум за постигането на една морална идея – идеята за общество, в което всички хора са свободни, свободни да избират, но където държавата няма свободата да потъпче техните решения.

Тази идея промени Америка и продължава да променя света. Всички ние сме огромни длъжници на внушителния интелект на този човек и неговата отдаденост към свободата.

Милтън Фрийдман ни показва, че когато държавата се опитва да подмени решенията на свободните хора със свои решения, последствията обикновено са катастрофални. В контраст с невидимата ръка на свободния пазар, която подобрява живота на хората, „невидимият крак“ на правителството потъпква надеждите на хората и разрушава техните мечти.

Той никога не е твърдял, че свободните пазари са съвършени. Въпреки това той демонстрира, че дори един несъвършен пазар дава по-добри резултати от арогантни експерти и алчни бюрократи. Милтън Фрийдман обаче не се противопоставя на правителствения контрол само защото той е неефективен. Неговите подълбоки възражения произтичат от една нравствена рамка. Той ни научи, че основният аргумент в полза на свободния пазар е неговата морална сила. Човешката свобода служи на каузата на човешкото достойнство. Свободата възнаграждава изобретателността и труда и няма как да ограничи свободата в нашата икономика без да ограничи свободата в нашия живот.

Както Милтън Фрийдман пише: „Не съм чувал за общество, което да е белязано от политическа свобода в големи размери и

което да не е използвало нещо сходно на свободния пазар, за да организира по-голямата част от икономическата си активност.” Този възглед някога беше противоречия, подобно на самия Милтън Фрийдман.

Когато той започна своите дела, общоприетите постулати гласяха, че дните на капитализма са преброени. Смяташе се, че основаните на свободния пазар системи не са подходящи за съвременните проблеми. Днес ние признаваме, че свободните пазари са великите двигатели на икономическото развитие. Те са източник на богатство и надежда в един свят, на който му е дошло до гуша от бедност и потисничество.

Виждали сме как идеите на Милтън Фрийдман дават резултати в Чили, където група икономисти, наречени „Момчетата от Чикаго” наложиха контрол над инфлацията и положиха основните на икономически успех. Виждали сме как те са успешни в Русия, където правителството наскоро въведе 13-процентен плосък данък с внушителни резултати. Виждали сме ги да дават резултати в Швеция, която въведе личните пенсионни сметки. Виждали сме как постигат успех в Китай, където правителството отдавна призна, че марксизмът, цитирам „вече не е подходящ” за проблемите на Китай.

Това за забележителни постижения. Те показват, че останалата част на света наваксва с прилагането на идеите на Милтън Фрийдман.

Въпреки това Милтън Фрийдман е направил повече от това да защитава свободата като абстрактен идеал. Той много изобретателно прилагаше силата на свободата върху проблемите на нашата страна и в процеса той се превърна в един влиятелен реформатор.

Милтън ни показва как свободата може да засили нашата национална сигурност. Той е идейния кръстник на нашата изцяло доброволческа армия. Той твърдеше, че Америка може да разчита на отдадеността на войници, които служат във въоръжените сили по своя собствена воля – и беше прав. Наскоро се убедихме в качеството, идеализма и уменията на армия, изцяло съставена от доброволци. Тези, които служат на страната си по свой избор, й служат с чест.

Милтън Фрийдман също ни показва как свободата може да подобри образователната реформа. В продължение на много години той беше неуморен адвокат на правото на избор на училище като начин да се даде сила на родителите и да се подобри качеството на училищата. Образователната реформа напредва, когато родителите имат информацията и властта да настояват за тази реформа. И няма по-голяма власт от добра алтернатива. Бедните деца в Америка имат нужда от по-добри възможности, когато са хванати в капана на училища, които преподават лошо и отказват да се променят.

Във всички тези проблеми и дебати Милтън Фрийдман отстояваше позициите си с постоянство, кураж и откровеност, което беше неговата запазена марка. Неговите идеи имат влияние по целия свят. И с неговата сила в убеждаването, той служеше на страната си с отличие. И това беше оценено – все пак той получи Нобеловата награда за икономика през 1976 г., а през 1988 г. беше награден с Президентския медал на свободата.

През 1938 г. Милтън Фрийдман се жени за Роуз Дайректър, самата тя отличен икономист, и единственият човек, за когото се знае, че е печелил спор с Милтън. Половин век по-късно Милтън и Роуз Фрийдман публикуват общ мемоар наречен „Двама късметлии“. Няма никакво съмнение, че Милтън и Роуз Фрийдман са били късметлии. Но не такива късметлии като Америка. Ние сме тези, които са късметлиите, че техните родители са решили да емигрират от Европа. Ние сме късметлиите, че са им давали нужната любов и насърчение да бъдат смели и да успеят.

Късметлии сме, че Милтън Фрийдман не си е взел изпитите за секретар и вместо това е станал икономист. Благодарни сме на тези трудни изпити, но не толкова благодарни, колкото на живота, таланта и интелекта на Милтън и Роуз Фрийдман.

** Преводът е на Бойко Благоев и Велин Пеев.*

Възможност за даване на мнение

Обществените консултации трябва да са част от всяко решение на управляващите. Публични консултации се провеждат в много страни по света и резултатите са повече от добри.

Администрацията на Министерски съвет поддържа специален **Портал за обществени консултации** (<http://www.strategy.bg/>), на който всички административни структури трябва да публикуват проектите за нормативни актове и да дадат възможност на заинтересованите страни да изкажат мнението си.

Наскоро беше публикувана **Покана за публични консултации** относно предложение на ЕК за отпадане на изискване за изготвяне на годишни счетоводни отчети от микропредприятията.

Всеки, който има мнение може да го предостави по електронна поща.

Всички подробности са достъпни тук: <http://www.strategy.bg/PublicConsultations/View.aspx?lang=bg-BG&Id=156>

ИПИ вече изготви и изпрати становище, което можете да прочетете.

Срокът е 20 август 2009.

ИПИ

Станете наши приятели във Facebook!

ИПИ вече има нова страница във Facebook. Станете наши приятели!

<http://www.facebook.com/home.php#/pages/Institute-for-Market-Economics/129780411071?ref=nf>

Ние препоръчваме

[Блогът за икономика на Георги Ангелов и Светла Костадинова](#)

Видео: [Силата на избора – Милтън Фридман](#)

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА ИНВЕСТИЦИЯ

Екипът на ИПИ вярва, че цените свободата си и възможността сами да решавате кое е добре за вас. Убедени сме, че искате малка и ефективна администрация. Сигурни сме, че искате предвидима бизнес среда, в която конкуренцията да е основният фактор.

Това са идеите, които защитаваме и затова се обръщаме към вас с покана за инвестиция в ИПИ. В замяна на вашата инвестиция ние:

1. Ще продължим да осъществяваме натиск за по-бързи реформи
2. Ще наблюдаваме, коментираме и предлагаме разумни решения
3. Ще бъдем винаги на линия, когато има опасност от лоши решения и политики

или с други думи, ще защитаваме идеите, в които вие и ние вярваме.

Възможностите за инвестиция са:

	Размер	Ползи
Съмплезенък на ИПИ	до 200 лв.	Ставате част от мрежа, в която на почит са идеите за ниски данъци, малка администрация, повече лична свобода и върховенство на закона. Бъдете с нас!
Приятел на ИПИ	200 - 500 лв.	Специално свидетелство за приятел на ИПИ, получава всички бюлетини и специални доклади, както и покана за всички събития, организирани от ИПИ
Сътрудник на ИПИ	500 - 3 500 лв.	+ Участие в специални допитвания, извършвани от ИПИ по актуални теми
Член на клуба на ИПИ	3 500 - 7 000 лв.	++ Покана за годишна среща на всички членове на клуба, на която имат възможност да обсъждат и коментират актуални теми с екипа на ИПИ
Почетен член на клуба на ИПИ	7 000 - 15 000 лв.	+++ Лична среща с екипа на ИПИ веднъж годишно
Благодетел на ИПИ	над 15 000 лв.	++++ Възможност за участие в специални срещи на ИПИ по проекти, оперативни обсъждания на екипа и предложение на теми за изследване

Можете да направите дарение по следната банкова сметка:

Банкова сметка на ИПИ в лева

IBAN: BG54 UNCR 7630 1039 2234 15

BIC: UNCRBGSF

УниКредит Булбанк; ул. Калоян №3

или

чрез системата Ерау.бг като кликнете тук - <http://ime.bg/bg/page/donation/>

Институт за пазарна икономика (www.ime.bg)

Красен Станчев, Светла Костадинова, Велико Димитров, Адриана Младенова, Методи В. Методиев, Петър Ганев, Зорница Манолова, Велин Пеев, Антон Герунов, Момчил Еленков, Никола Църцаров, Радослав Дукин

© Коментарните материали от Прегледа на стопанската политика са обект на авторско право.

Статиите от бюлетина могат свободно да бъдат препечатвани при изричното позоваване на източника.

За връзка и въпроси: Петър Ганев 02/952 62 66, 952 35 03; ganev@ime.bg